

sposke postavljene. Celo cesarstvo bo, kakor je že v Novicah povedano bilo, v nove kronovine razdeljeno; vsaka kronovina večiga obsežka bo razdeljena v nove kresije in vsaka kresija v nove kantone.

Cesar so unidan poterdili osnovo ministra notranjih oprav, po kateri naj se politiške gosposke vravnajo, ktere bojo téle:

Vsaka kronovina (kronina dežela) ima glavárja, ki je od Cesarja poterjeni namestnik vladarstva. Njemu so podverženi kresijski predstojniki, ki vodijo kresijske opravke. V manjših kronovinah, ki niso razdeljene v kresije, bo kronovinini glavár ob enim tudi kresijski predstojnik.

Nar nižji stopnja so kantóni ali becirki, katerim so predpostavljeni kantonski glavárji, kateri stojé pod kresijskim predstojnikom.

V pomoč pri opravlih bo imel kronovinini glavár svoje svetovavce; kresijski predstojnik tudi svoje svetovavce; kantonski glavár pa kantonske komisarje.

Opravila politških gospók bojo obstale v tem, de bojo skerbeli za oznanovanje in spolnovanje postav, za vstanovljenje in obderžanje varnosti splošniga pokoja in reda v odločenih kantonih.

De se bojo pa te nove gosposke kmalo kmalo vpeljale, so poterdili Cesar unidan predlog svojiga ministra, po katerim se imajo v vsaki deželi taki komisarji izvoliti, ki bojo po razdjanih starih gosposkah nove vpeljali. V vsaki deželi ima dozdanji deželni poglavár predstojnik téh komisarjev biti, katerih bo — po velikosti dežele — ali 4, ali bojo le 3, ali pa bosta le dva.

Njih opravila bojo: 1) novo napravo politških gospók od konca do kraja vstanoviti, 2) za stanovanje novih kancelij in za napravo kancelijskiga hišniga orodja skerbeti, 3) ministru nasvetovati, kateri vradniki (Beamte) naj bi se za te službe izvolili (le kronovininiga glavárja in njegove svetovavce in kresijskiga predstojnika pa bo minister po drugi poti izvolil in Cesarju v poterjenje nasvetoval). 3) Ti komisarji imajo poslednjič tudi skerbeti, de bojo dozdanje gosposke svoje opravila novim gosposkam také izročile, de ne bo nikjer kaka zmešnjava vstala. Vsaki dan imamo tedej začetka téh komisij pričakovati, ki bojo odpravile stare gosposke in napravo novih osnovale.

Bog daj, de bi se povsod taki kronovinini in kresijski pa tudi kantonski glavárji izvolili, ki bojo ne le vikšimu vladarstvu, temuč tudi ljudstvu po volji, s katerim bojo opraviti imeli!

Oglas slovanske knjigarnice v Ljubljani.

„Pravi Slovenec“ nam v 27. listu naslednje veselo oznanilo prinese: „Po mnogoterim nagovarjanji sim sklenil kupčevavstvo z vsakterimi slovstvinimi deli prevzeti, in vsaktere slovanske tiskopise, koj ko jih dobim, častitim prijetlam zadevniga slovstva po časopisu naznaniti. De se pa vsako naročilo pospeši, prosim vsaciga gospoda, kateri bukev iz tega ali uniga narečja dobiti želi, mi napis zadevnih bukev, mesto zaloge in založnika razločno pisano v moji bukvarnici oddati.“ —

Janez Giontini.

Od vsih strani se glasijo pritožbe, de v Ljubljani, ki je središje južnih Slovanov, ni knjigarnice, kjer bi se hitro in lahko dobivale slovanske knjige, naj si bojo natisnjene, kjer koli bodi! To se nam toliko bolj čudno zdí, kér knjigarji silno tožijo, de je po lanjskim sušcu tudi vso bukvarsko kupčijo suša vzela, in de silno malo knjig (se vé de nemških, kér družih skorej nič nimajo) prodajo, kér je zdej vse v politiške reči za-

maknjeno. Slovanske knjige bi se pa vender le dobro prodajale, kér se je slovanski duh po lanjskim sušcu povsod močno zbudil, in prodajavci slovanskih knjig bi se gotovo ne kèsali, ako bi se ž njimi obilno prevedili — — pa naši knjigarji ne spoznajo svojiga dobička in zares je také težavno, kako slovansko knjigo iz Ljubljane dobiti, de neki rodoljub, ko je vès nejevoljen čez Ljubljansko slovansko knjigarstvo pisal: Die Buchdruckereien sind in Laibach ausgezeichnet, der Buchhandel im Slavischen aber g'hört der Katz zu“ — ni krivice govoril. Prav zlo tedej želimo, de bi se v Ljubljani velika slovanska knjigarnica vstanovila, ktera bi se posebno z mnogoverstnimi slovanskimi rečmi pečala, pa ne na tihim, ampak de bi spodobno oglasovala svojo zalogo in de bi z drugimi knjigarji v Zagrebu, Zadru, Terstu, Pragi, Dunaji, Celji i. t. d. v vzajemnost stopila.

Novičar iz Ljubljane.

V saboto so skozi Ljubljano šli tisti Huzarji, kateri so hotli s silo skozi Štajarsko na Ogersko zbežati, svojim puntarskim bratom na pomoč. Nekaj so jih v zgornji Avstrii vjeli, nekaj pa na Štajarskim, kjer so, zraven njih vodjev, vsaciga desetiga možá izmed njih po vojniški postavi vstrelili. Vse druge pa razun eniga, ki se Deak imenuje, ki je bil njih poglavitni vodnik in ki je zdej v Marburgu zapert, kjer ga bojo mende obesli, so povelje dobili, na Laško iti. Ko so skozi Ljubljano šli, ni imel nobeden ne méča ne pištole — brez orožja so na konjih sedeli. — Osnova novih postav za narodno stražo je prišla pretečeni teden iz Dunaja v posvetovanje tudi v Ljubljano. Gorečnost, ktera je bila lani kakor za marsiktero drugo reč také tudi sa narodno stražo viditi, je zlo vpadla; tedaj mende tudi v posvetovanji novih postav narodne straže, ktera se zdej „purgarska bramba“ imenuje, ne bo nobeniga prepíra. — Odbor Ljubljanske mestne srenje je dokončal osnovo noviga soseskiniga reda za Ljubljansko mésto (Gemeindeordnung); zdaj bo prišla ta osnova mende še v posvetovanje velikiga mestniga odbora, in potem bo šla k ministerstvu na Dunaj. — Kér so se pretečeni Ljubljanski somenj ljudje spet zlo pritožili, de prostor poleg cukrofabrike ni za konjski terg pripraven, je sklenil mestni odbor, de ima konjski terg spet v kravjo dolíno, govéja živína pa k cukrofabriki priti. V kravji dolini bo pa treba zavoljo varnosti ljudi pregraje z rantami narediti, in konje bolj po redu postaviti. — Ta teden se je začelo zidanje nove kovaške in živinozdravilske šole na vertu kmetijske družbe na Poljanah v Ljubljani. Mojster Pajk in mojster Flochberger sta zidanje prevzela; gotovo smémo pričakovati, de ga bosta dobro in kmalo dokončala. — Ta teden se je začela žetev krog in krog. Létina se dobro kaže; posebno krompir je dosihmal takolep, de ga je veselje viditi. Bog daj! de bi zamogli to tudi konec tega mesca reči, in de bi od gnjilíne nikodar nič ne slišali. — Včeraj je prišel iz Tersta en bataljon grenadirjev, med katerimi so tudi grenadirji našiga krajnskiga regimenta bili, z velikim veseljem so bili ti junaki sprejeti in od Ljubljančanov opoldne gostovani. Danes zjutrej so naprej marširali v Ptuj na Štajarsko. — Včeraj smo brali oznanílo c. k. deželniga poglavarstva v Ljubljanskim časopisu, de se bo kmalo za 5 milijonov cesarskih majhnih bankovcev po 6 in 10 krajc. med ljudstvo po celim Cesarstvu dalo, zato ker kufreni in sreberni drobiž nima téka, če se ga še toliko skuje.

Novičar iz mnogih krajev.

Drugi dan tega mesca so bili Cesar tudi skoz in skoz pri boji poleg Komarnske terdnjave pričijoči; po